

Ενωτική Αγωνιστική Εκκίνηση

Η θέση μας για την αξιολόγηση στο δημόσιο τομέα

Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από την πρωτοφανή επίθεση που δέχτηκε το Δημόσιο μέσα από τη γνωστή αντιμεταρρύθμιση του κ. Μητσοτάκη, για όσο διάστημα διατέλεσε υπουργός της συγκυβέρνησης Σαμαρά – Βενιζέλου. Χιλιάδες εργαζόμενοι σε διαθεσιμότητα και απολύσεις, θέσπιση αυταρχικού πειθαρχικού δικαίου, χιλιάδες αναθέσεις σε θέσεις ευθύνης, προσώπων του «συστήματος» ΝΔ-ΠΑΣΟΚ,

Βασική πτυχή της αντιμεταρρύθμισης Μητσοτάκη, ήταν η υποτιθέμενη αξιολόγηση, με τα εκ των προτέρων προσδιορισμένα ποσοστά, μέσω των οποίων επιχειρήθηκε η δημιουργία «δεξαμενής» απολύσεων από το 15% των εργαζόμενων που θα κρίνονταν «ανεπαρκείς». Οι εργαζόμενοι, επέλεξαν ως ύστατη λύση την πολιτική ανυπακοή, μέσω της απεργίας αποχής, προκειμένου να αντιμετωπίσουν την ακραία απειλή. Ο αγώνας των εργαζομένων καθορίστηκε, από συλλογικές διαδικασίες και μαζική συμμετοχή, καθιστώντας το ζήτημα της αξιολόγησης πολιτικό διακύβευμα, και οδηγώντας τελικά στην κατάργηση της αμέσως μετά την πτώση της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Πρόκειται για μια κορυφαία στιγμή του συνδικαλιστικού κινήματος, μια από τις ελάχιστες νίκες στους καιρούς των Μνημονίων.

Η επαναφορά της ίδια μεθοδολογίας, της απεργίας-αποχής, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις που περιγράφηκαν παραπάνω, μόνο ως καρικατούρα αγωνιστικής δράσης μπορεί να γίνει κατανοητή. Είναι φανερό, πως βρίσκεται σε αναντιστοιχία με την συγκυρία, το περιεχόμενο της αξιολόγησης, και τις διαθέσεις των εργαζομένων, και δεν απηχεί, παρά παραταξιακές και κομματικές επιδιώξεις, πολιτικών και συνδικαλιστικών χώρων, που αδιαφόρησαν ή υπονόμισαν τους αγώνες των εργαζομένων την προηγούμενη περίοδο.

Για εμάς, το Δημόσιο δεν είναι απλά ένας χώρος εργασίας που μας οφείλει αξιοπρεπείς συνθήκες και αμοιβές, αλλά, κυρίως, χώρος προσφοράς στην Ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα στα πλέον ευάλωτα τμήματά της. Είναι λοιπόν προφανές, πως είναι απαραίτητη η αποτίμηση αυτής της προσφοράς, και κυρίως η κοινωνική λογοδοσία.

Δεν μπορεί όμως αυτή η αποτίμηση να περιορίζεται διαχρονικά στους εργαζόμενους, αγνοώντας τις πολιτικές ευθύνες αυτών, που διαμόρφωσαν το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο και ανέχθηκαν το πελατειακό κράτος. Δεν μπορεί αυτή η

αποτίμηση να διεξαχθεί από διευθυντές και προϊσταμένους που ουδέποτε κρίθηκαν, αλλά τοποθετήθηκαν με αναξιοκρατικές διαδικασίες από την κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, καθώς το νέο θεσμικό πλαίσιο επιλογής προϊσταμένων, δύο χρόνια μετά την ψήφισή του, με ευθύνη της Κυβέρνησης δεν έχει εφαρμοστεί. Δεν μπορεί τέλος, αυτή η αποτίμηση να παράγει αποτελέσματα στο ασφυκτικό πλαίσιο των πολιτικών λιτότητας και της συνακόλουθης υποστελέχωσης και υποχρηματοδότησης του Δημόσιου Τομέα.

Πιστεύουμε, ότι μια στοχευμένη διαδικασία αποτίμησης στον βαρύτατα χτυπημένο από επτά συνεχή χρόνια εφαρμογής μνημονιακών πολιτικών Δημόσιο τομέα:

- Θα πρέπει αναδείξει με σαφήνεια τα πάγια προβλήματα στην συγκρότηση και λειτουργία των αποψιλωμένων από απαραίτητους εργαζόμενους υπηρεσιών, ειδικά αυτών που έχουν άμεση σχέση με τις κοινωνικές του υπηρεσίες
- Θα βάλει οριστικό τέλος στην εξάρτηση και την δημιουργία πελατειακών δικτύων από το πολιτικό προσωπικό στο εσωτερικό της Διοίκησης
- Θα αναδείξει, ότι μεγάλος ασθενής στη σημερινή συγκυρία δεν είναι το Δημόσιο και οι εργαζόμενοι σ' αυτό, αλλά οι πολιτικές λιτότητας που έχουν εφαρμοστεί και οδήγησαν σε δραματικές περικοπές.

Μια σύγχρονη αξιολόγηση δομών και προσωπικού αυτονόητα δεν μπορεί και δεν θα επιτρέψουμε να οδηγεί, όπως έγινε στο παρελθόν, στην αναζήτηση εξιλαστήριων θυμάτων, δεν μπορεί να οδηγεί σε μειώσεις μισθών ή απώλεια θέσεων εργασίας.

Είναι φανερό πια, ότι οι μνημονιακές πολιτικές που εφαρμόστηκαν όλα τα προηγούμενα χρόνια έφεραν σε οριακό σημείο λειτουργίας το σύνολο του Δημόσιου τομέα. Καιρός είναι να αρχίσει μια νέα περίοδος, με την αναγνώριση των πραγματικών προβλημάτων και την υλοποίηση ενός σύγχρονου και κοινωνικά αποδεκτού προγράμματος εύρυθμης λειτουργίας στο Δημόσιο.